

GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO Y ZAGRANICZNEGO.

Z WARSZAWY DNIA 29. LIPCA ROKU 1800. we WTOREK.

z Wiednia dnia 19. Lipca.

(z Gazety Dworskiej.)

Rapporta pod dniem 11. i 12. Lipca z Reuti od Xiążęcia Reufs przyślane donoszą, iż na dniu 9. i 12. sily nieprzyacielskie pod komendą GG. Lecourbe, Laval, i Tarreau zebrały się w Kempton i okolicach Bregenz blisko do 15 tysięcy ludzi, a mocny oddział nieprzyacielski z Monachium, Landsberg, i Memingen posunął się częścią za Isny, częścią za Leutkirchen i Wangen, i wkroczył do Rheinthal.

Gdy tak woyska nieprzyacielskie na obu brzegach Lech skoncentrowane zostały, nieprzyaciel na dniu 11. z wielką przemagającą siłą w infanteryi i kawaleryi przypuścił atak na woyska Cesarzkie pod Füssen po obu brzegach rzekach rzeki Lech postawione.

Przez stałość i nadzwyczajne męstwo woysk naszych, nieprzyaciel do południa został pokilkakrotnie odpartym, i jedynie tylko przemagająca siła jego, rownie iak względ na bezpieczeństwo Tyrolu, mogły zniewolić Xiążęcia de Reufs, do wprowadzenia woysk swoich w wąwozy Reuti, oraz ściągnięcia z Immenstaad nad Gocht G. M. Mercantin, a zaś Generała Majora Grunn, który na dniu tymże 10 był w całej swojej linij przez nieprzyaciela atakowany od Schongau, Weilheim, Wolfrathshausen i Holzkirchen, postawienia w wąwozach Lentasch i Scharnitz.

Podług dalszego rapportu, nieprzyaciel aż do dnia 13 nic daley nie przedsięwziął.

Generał Kray pod dniem 15 Lipca doniósł, iż w oznajmionych ostatnią razą pozycyach armij Cesarzkiej i nieprzyacielskiej żadna nie zaszła odmiana, rownie iak przy forpoczach nic się ważnego nie zdarzyło.

W raporcie pod dniem 16 G. Kray donosi, iż na dniu 15 zawarte przez niego zostało z Generałem kommanderującym Francuzkim

Moreau zawieszenie broni, z wypowiedzeniem onego wprzod na dni 12.

z Londynu dnia 11. Lipca.

Na dniu 8 w izbie wyższej Lord Holland uczynił wniosek aby Parlament w terażniejszym położeniu krytycznym nie był odroczo-ny. Przerzucono wszystkie słowniki (rzekł on) dla wyszukania nayobelższych wyrazow przeciw mężowi który teraz we Francyi wodze rządu w rękę swoich trzyma, a ktoremu przy ostatnich przez niego uczynionych propozycyach do pokoju odpowiedziano, iż powinien Burbonow na tronie osadzić. Lecz toż samo postawiło owszem Bonapartego w stanie zebrania armij, na której czele znowu się panem Włoch zrobił. Rzeczą jest niepodobną aby Ministrowie mogli pokoy zawierać z tym mężem, którego w naywyższym stopniu roziaźrzyli, rzeczą jest niepodobną, aby Parlament Bryttański uczynił im dalszego zaufania używać. Powie kto, iż to jest prorogatywą Krolewską Parlament limitować, lecz gdyby Parlament nie miał prawa czynić w tey mierze przełożen swoich, na ow czas konfytucya postradałaby ieden z naypiękniejszych zaszczytow swoich.

Lord Grenville. Co za potrzeba takowego teraz dochodzenia? Zmiany szczęścia wojennego naymędrszy człowiek niezgadnie. A jeżeli to prawdą jest, o co nas ministrow oskarżają, iż my w nieszczęściu rozpaczamy, a w szczęściu pełni zuchwałstwa jesteśmy, to wszelako teraz nie chcemy ani o nas ani o naszych sprzymierzeńcow rozpaczać. Odpowiedz daną Bonapartemu w czasie uczynionych przez niego propozycyow, iak pod ow czas tak i teraz sądzę bydz przyzwoitą. Będę zawsze za tym, aby pokoy zawrzeć, ale w ten czas, kiedy on mniey dla nas niebezpiecznym będzie od woyny. Negocyacye, zawarcie pokoju wyprawdz nas z stanu obrony, nie nadając nam zapewnienia, czyli i iak długo pokoy ten dotrzymanym będzie.

Wniosek Lorda *Holland* został 26 kreskami przeciw 2 odrzucony.

Podobnegoż losu doznał wniosek P. *Western* w izbie niższej; który żądał aby izba w wydział tajny przemieniła się dla rozważania nad stanem teraźniejszym narodu. Spory w tej mierze trwały aż do 3 godziny zrana. Dowodził on, iż *Anglia* ma ważne przyczyny, w odmienionej zwłaszcza teraz postaci rzeczy, zastanowić się nad własnym położeniem i pomyśleć o pokoju. Gdyż jeżeli *Austria* zawarła już, lub wkrótce zawrze pokoy, na ow czas powróci znowu toż samo dawne położenie w którym *Anglia* przymuszona się być widziała do negocjowania, a gdy *Francya* żadnego już na stałym lądzie nie będzie mieć nieprzyjaciela, na ow czas może swoje ogromne i tak bitne armie jedynie przeciw samej *Anglii* obrócić i do *Irlandyi* one zaprowadzić. O przywróceniu *Burbonow* we *Francyi* nie należy nam więcej myśleć. *Bonaparte* od czasu Konsulostwa swego sprawił się z godnością i umiarkowaniem. *Moskwa* porzuciła nasze przymierze, a *Porta* dla zaszłego w *Egipcie* wypadku, jest może nieprzyjaciółką naszą. Należy nam przeto inaczej teraz postępować. Cały kraj woła o pokoy. Taxy i drożyzna uciska ją nas.

P. *Wilbforce* oparł się temu wnioskowi. Nie należy odejmować ministrom zaufania, które im tyle jest potrzebne do dzielnego stytem Państwa kierowania. A chociaż zwycięstwa nieprzyjaciół przewyższyły własne ich najwyższe nadzieje, to jednak niepowiniśmy rzucać im się do nogi, i przez ofiarowanie pokoiu, dać im powód do powiększenia jeszcze pretensyow swoich.

P. *Smith*. We wszystkich postępkach z przymierzciami naszymi ministrowie okazali mało przezorności w zamiarach swoich. W świeżych subsydyach dla *Bawaryi*, powinni byli przeryść, iż państwo to nie mogło długo wytrzymać przeciw tak potężnemu nieprzyjacielowi. W ciągu ostatnich dwóch lat ministrowie wyszafowali 24 millionow na nadzwyczajne wydatki siły lądowej i morskiej, a coż za te pieniądze zrobili, oto jedynie tylko obronę własnego kraju i wyprawę do *Hollandyi*. Żądanie pokoiu przez Lud *Angielski* jest tak wielkie, iż papiery nawet krajowe dla tego tylko podnoszą się w cenie, gdyż powszechnym jest mniemaniem, iż minister zostanie nakoniec przymuszonym przez zwycięstwa nieprzyjaciela do rozpozeczenia negocjacyow. A przy pokoiu nie będziemy musieli oddać na powrot nasze zdobycze w osadach.

Windham Minister wojenny. Dopoki tylko pokoy będzie większym dla nas złym iak woj-

na, dopoty ta ostatnia zawsze przekładana być powinna. Podług tej zasady wojna z naszej strony jest, i jeszcze będzie prowadzona, choćby też w tej mierze na nic więcej względów nie zwracaliśmy iak na przywrócenie dobrego porządku, i obalenie rządu rewolucyjnego we *Francyi*. Błędy iakie nam ministrom zarzucają, są te, iż o niektórych osobach z ktoremi sprzymierzeni byliśmy, źle sądziliśmy, iż niektóre wypadki niedoskonale przejrzeliliśmy, i że sprawiliśmy się w wielkich krytycznych okolicznościach nie dosyć z roztropnością. Lecz czyż za nasze pieniądze nie mieliśmy żądanej w zamiarach naszych pomocy? Czyż zapomniano o zwycięztwach *Rosyjskich* w ostatniej kampanij? Ja z moiej strony nie odwołuję żadnego ostrego wyrazu iakich użyłem przeciw *Bonaparcie*, gdyż słowa tłumaczami są czuciow i zdań umysłu naszego, a gdy nakoniec przystąpić do pokoiu będziemy musieli, to i tak jeszcze wstrzymywałbym się od zupełnego wniścia w związku Braterstwa, i razem z ręką oddania ferca.

P. *Nicoll*. Widzę ia, iż ministrowie poty chcą wojnę prowadzić, poki monarchia we *Francyi* nie będzie znowu wkrzeszona. — Nie, nie, zawołano ze strony ministryalnej.

P. *Addington*. Chociaż zaprzeczyć temu nie można, iż nasz sprzymierzeniec wiele klęsk poniósł we *Włoszech*, jednakże G. *Melas* wziął teraz nową pozycyą, w ktorej się utrzymać może. Z strony Ludu *Angielskiego* nie jest jeszcze złożona żadna petycja o pokoy, tak iak za czasow wojny *Amerykańskiej*.

Sheridan. W teraźniejszym niebezpieczeństwie wojny i stanu interesow mocarstw *Europejskich*, jest prawdziwie napyrzywoitszą rzeczą, aby Parlament *Brytanski* roztrząsnął stan w jakim się narod nasz znajduje. Nie chcemy my przez to zmieniać środki przez ministrów użyte, lub tychże z urzędow wyruszyć, lecz uratować Lud od zagrażającego niebezpieczeństwa. Po ostatniej wygranej przez *Bonapartego* batalij, po zdobyciu przez niego o ieden raz tylu mocnych fortec, minister nasz woienny nie zaprzeczy temu, iż maż ten sztukę woienną w wysokim stopniu posiada. Mamyż czekać dopoki *Kray* podobnej bitwy nie przegra? — Lud nie może prosić o pokoy, gdyż mu nie jest wolno iak dawniej zgromadzać się. Wymogliśmy przecie na ministrze woiennym przyznanie, iż *Bonaparte* jest wielkim mężem. Utrzymuje on, iż za nasze pieniądze dosyć pozyskaliśmy. Jakże? to więc krew walecznych *Niemcow* jest tylko u niego artykułem handlowym? Wyznamy, iż ci tylko na tym zyskali co pożyczali ministrowi pieniądze. Strata 150 tysięcy ludzi i 200 milio-

now jest owocem uporu ministrów. Dozwolicie nam zawrzeć sprawiedliwy pokoy, podług ktorego *Francya* dzieliłaby z nami handel. Gdyż nie można nigdy nazywać trwałym pokojem, ten w ktryby jedna tylko strona wyłączone dla siebie chciała zapewnić korzyści. A jeżeli chcemy uniknąć niebezpieczeństwa i jakim nas co raz bardziey wzrastająca potęga nieprzyjaciela zagraża, tedy pokoy jest iedynym w tej mierze środkiem.

W podobnymże sposobie mówił P. Tierney, lecz wnioski ich 14 kreskami przeciw 27 zostały odrzucone.

Na dniu 7. P. Jones wniósł w izbie niższej aby instrukcyje admirała *Keith* ściągające się do traktatu zawartego między *Sidneym Smith* i Generałem *Kleberem* w *Egipcie*, złożone zostały przez ministrów. Ktoż się nie zadziwi czytając list admirała *Keith* do G. *Klebera* pisany, przez który zniszczona jest konwencya zawarta przez *Sidneja Smith*, umyślnie w tym zamiarze aby *Francuzi* wyszli z *Egiptu*, który mogły się tyle w dalszym czasie stać dla nich użytecznym do napadnięcia na *Indye*. Czyż jeszcze przy końcu wieku 18go ma świat powiedzieć, iż wiara *Angielska* w *Punicką* przemieniła się.

P. *Dundas*: Wniosek ten pochodzi z niewiadomości. Rząd *Bryttański* aż nadto przyłożył zastrawienia nad tą okolicznością. Jak tylko olbrzymie przedsięwzięcie nieprzyjaciela przeciw *Egiptowi* odkryte zostało (przedsięwzięcie które *Francya* od stu lat skutecznie pragnęła) wszystkie przyłożyliśmy starań do zniszczenia onego, a zwycięstwo *Nelsona* nie zostanie przez żadnego dziejopisa pominięte. Rząd postrzegł także z przejętych listów, iż *Francya* pokoy z *Portą* chce zawrzeć, posłał przeto tak do Admirała swojego, iako też do samey *Porty* uwiadomienie, iż w żadne nie wda się traktaty, przez któreby woyska *Francuzkie* w *Egipcie* otrzymały wolność powrotu do *Europy*, i służenia przeciw *Anglii* tudzież iay sprzymierzeńcom. Tym czasem *Sidney Smith* zawarł już konwencyą; krok, do którego nie miał zlecenia, a który podług wszelkich praw Narodów wymagał wyższego zezwolenia. Rząd niewiedział iednak nic o tej konwencyi, kiedy powyższe instrukcyje posłał, lecz gdy późnię dowiedział się o tym, iż officer *Bryttański* zapewne dla najlepszych zamiarów, wszedł w traktaty i one zawarł, posłał zaraz rozkazy aby te traktaty utrzymane zostały. To proste rzezy przełożenie, iasne okazuje, iak uczyniony wniosek jest nadaremny, a nadto niemogły być skutecznym, gdyżby potrzeba było inne papiery do tego należące, których ogłoszenie mogłoby szkodliwe za sobą pociągnąć skutki.

P. *Jones* cofnął przeto swoy wniosek.

Pod *Dunkierką* okręty nasze śmiałe przedsięwzięcie skutecznily. W nocy dnia 7go wdarłszy się do portu, zachwycily fregate *Francuzką la Desirée*, po zabiciu na niey kapitana i 150 ludzi. Spalenie iednak innych okrętów nie udało się.

Podług niektórych naszych pism, traktat nasz subsydjalny z *Austryą* miał być na dniu 19 Czerwca podpisany.

G. *Maitland* który był do *Quiberon* i brzegow *Francuzkich* popłynął, powrócił nazad do *Anglii*, a wszystkie woyska pod komendą iego będące popłyną na morze śródziemne.

Ponieważ P. *Walpole* powrócił do *Anglii*, przeto żadnego teraz nie ma posła *Angielskiego* w *Lizbonie*.

P. *Fox* zatrudnia się teraz pisaniem *Historii Anglii* od roku 1688, epoki na której P. *Hume* stanął, aż do czasow naszych. Opisze on tam stosunki *Anglii* z innemi mocarstwami *Europy*, nawet w ciągu tych lat w których sam iako *Statysta* grał znakomitę rolę.

z *Paryża* 3. 11. *Lipca*.

Monitor dzisiejszy zawiera na stronie piątej obszerny raport G. *Dessolles* względem wypadkow na dniu 19. Czerwca.

Dessolles Generał dywizyi i Szef Sztabu głównego do Ministra wojennego. — z Główney kwatery w *Augsburgu* dnia 19. Czerwca.

Obywatelu Mniistrze. „Po przejsciu prawego krzydła przez *Lech*, doniosłem ci był powody obrotu tego. Pociągnął za on za sobą iak to General *en chef* przetrwał bitwę dnia 5. o której już iesteś uwiadomiony. Tak pomyslny skutek iakkolwiek okazały, nie był iednak stanowczym. Nieprzyjaciel cofnął się znowu do obozu swiego pod *Ulm* i postanowił niezmiennie utrzymać się w nim, a iednakże wypadło koniecznie stoczyć z nim walkę. Kraj w którym armia nasza tak długo odbywała manewry, był wycieńczony; a nieprzyjaciel iak nas podłuchy dochodziły miał świeże odebrać posiłki.

Generał *Moreau* postanowił przeto aby prawe krzydło znowu przez *Lech* przeszło, dla udania się ku niższemu *Dunajowi*, dla zdobycia tamże iednego lub dwóch mostow, a tym sposobem odcięcia nieprzyjacielowi komunikacyi z magazynami iego w *Donauwerth* i *Ingolstadtzie* będącemi. Ten obrot rozszerzający zbytecznie linię którą prawe krzydło w ciągu manewrow swoich utworzyło, zwielowił G. *Moreau* do wzmocnienia G. *L. Lecourbe* 5. batalionami pod dowodztwem G. *Boyer*, równie iak korpusem odwodowym kawaleryi.

Doniosłem ci już był dawniey o obrotach które to śmiałe przedsięwzięcie ułatwily. Opisałem ci przejscie przez *Lech* pod *Kaufringen*, *Zolham* i *Lechhausen*, równie iak korzyści odniesione nad korpusem w *Tyrolu* będącym przez G. *Mollitor*. Na dniu 13. Xiążę *Reufs* atakował G. *Nansouty*, lecz został od tegoż, aż do *Fuefßen* odparty.

Na dniu 14. G. *L. Lecourbe* przeszedł *Zuzan* i zajął stanowisko swoje po prawey i lewey stronie *Sulmachhausen*. W *Vertingen* na gościńcu do *Augsburga* postawił korpus obserwacyjny, szizek stanął w *Etenburen*, *Neuburg* i *Edelstetten*. Korpus G. *L. Genier* operował prawe

skrzydło swoje o *Ikenhausen*, lewe o *Wetenhausen*, a mocny oddział pozostawił w *Wessenhorn* dla połączenia się z korpusem *G. Richepanse*, który tegoż dnia przez most *Brandeburg* z większą częścią wojsk swoich przez rzekę *Iller* przeszedł i zajął stanowisko w *Weilingen* i *Vitzinghausen*. Reszta korpusu zajmowała lewy brzeg tej rzeki dla zastrzeżenia mostów i komunikacji z *Ravensburgiem*.

Na dniu 15. jedna dywizja z środkka formując przednią straż udała się do *Burgau*. Gen. *Lecourbe* postawił także lewe skrzydło swoje, a prawe skrzydło rozciągnął aż do gościńców *Lavingen* i *Dillingen*. *G. Grenier* z prawym skrzydłem swoim poszedł za dywizją środkkową do *Burgau*.

Na dniu 16. *G. Grenier* opanował *Gunzburg* po przełamaniu nieprzyjaciela i przymuszenia go do przejścia *Dunaju* przez mosty *Leipheim* i *Gunzburg*, z zepsuciem ich po przejściu. Po zajęciu takiego stanowiska, armia mogła z lewym skrzydłem swoim obrócić się ku *Gunzburg*, a z prawym ku *Dillingen*, ze środkka zaś korpus które przejście ulkuteczniać miało, mogło być pewnym pomocą.

Dzień 17 przeszedł na rozpoznawaniu brzegów *Dunaju*, i przysposobieniu materyałów do sporządzenia mostów. Nieprzyjaciel zniszczył je wszystkie aż do *Donauwerth*, a my nie mieliśmy ani czółnow ani pontonów dla postawienia nowych, zaledwie w dostatecznej liczbie balow dostarczono.

G. Lecourbe uwiadomiony został od *G. Puthod*, iż mosty w *Grembheim* i *Blindheim* najłatwiej naprawione być mogły, postanowiono przeto ulkutecznić przejście w obu tych punktach.

Generał *en chef* rozkazał potym dywizjom ze środkka rozciągnąć się na prawym skrzydle. Odebrali ordynans udać się do *Ikenhausen* i *Burgau* do *Eislingen*.

W niedostatku czolew do przewiezienia pierwszych żołnierzy i opanowania lewego brzegu, utworzono jedną kompanię pływaczow, nad kotorem wziął komendę Ob. *Degromonty* adiutant major od 96 pułbrzady. Dwie niezbędne łódki miały za niemi popłynąć dla dowiezienia im broni i mundurów. Adiutant *Quenot* przepłynął z brzożę przeciwnego wśróz ognia karabinowego nieprzyjacielskiego, otrzymał lekką ranę w nogę, a kapelus miał ze wszystkimi podziurawiony.

Na dniu 18 *G. Lecourbe* przypuścił podobny atak do *Dillingen* i *Lavingen*, dla oszukania *G. Starray* który siojąc z korpusem od 12 do 15 tysięcy ludzi, miał zlecenie zastrzeżenia niższego *Dunaju*, reszta zaś armii nieprzyjacielskiej stała jeszcze pod *Ulmem*. *G. Grenier* odebrał rozkaz czynić przygotowania do przejścia pod *Gunzburg*, bądź to dla położenia przeszkod polilkom mającym z *Ulm* iść do *Dillingen*, bądź dla zagrożenia tyłu pozycji pod *Brenz* w przypadku gdyby nieprzyjaciel chciał je zająć.

Na dniu 19 zrana *GG. Gudini* i *Montrichard* posunęli się z dywizjami swoimi naprzód lalku *Blindheim*. *G. Hautpoult* na czele kawaleryi odwodowej stał w pogotowiu do marszu. *G. Moreau* cofnął się do prawego skrzydła armii, dla wspierania wojska które po przejściu przez rzekę w stawnej równinie *Hochfeld* uszykować się miało.

O 5 godzinie zrana wszystkie materyały w oznaczonych miejscach przysposobione były. Generał *Grenier* miał pierwszy przypuścić atak z Generałami *Leval* i *Puthod*, po krótkiej kanonadzie nieprzyjaciel opuścił swoje stańca w *Blindheim* i *Greinheim*. Na ow czas rzucili się w wodę pływacze, za niemi popłynęły dwa czolna. Doszedłszy lewego brzegu nie dali sobie nawet czasu do ubrania się, ale porwawszy broń uderzają na nieprzyjaciela, rozpędzają go, i zabierają mu 2 armaty. Położono zaraz na szczątki mostow drabiny, po których przeszli kanonierowie, dla użycia zajętych na nieprzyjaciela armat, przeciw niemu samemu. W tymże samym

czasie saperowie pod dowództwem szefa inzeuierow *Galbois* rzucili się do naprawy mostow, a to z taką szybkością, iż wkrótce dwa bataliony infanteryi na prawy brzeg przechodzą, i rozstawiają się we wsiach *Blindheim* i *Grembheim* dla zastopy roboty.

Lecz nieprzyjaciel mając siły swoje wzdłuż rzeki rozłożone zebrał je do kupy. Jego oddziały odwodowe dochodziły aż do *Donauwerth* i *Dillingen*, w celu udania się na punkta przejścia. *G. Lecourbe* rozkazał zająć *Schwenningen* dla przecięcia wszelkiej komunikacji między obu korpusami. We wsi tej leżącej na iednym z wżgorkow kotorem *Dunaj* jest otoczony, mogła z korzyścią infanterya nasza postawić się. została przeto zajęta, i po kilkakrotnie znowu odbieraną, aż nakoniec za trzecim atakiem przypuszczonym przez *G. A. Mangin* który lekka w tej mierze ranę odniosł, zostaliśmy zupełnie panami tej wsi.

Nieprzyjaciel całą siłę swoją obrócił ku mostom, dla przeszkodzenia naprawie onych, i myślał tylko o otworzeniu sobie na nowo komunikacji. Połtał do w *Schwenningen* 4. tyfiące piechoty, 400. kawaleryi i 6. armat, z których dawał ognia na naszą infanteryą, i niektóre plutony 8go regimentu Huzarow. Wieś miała być opuszczona, gdy nadszedł wpomoc kapitan *Grianelot* z 2. szwadronami karabinierow.

G. Lecourbe postawiwszy się przy plutonie 8go regimentu Huzarow, i na czele swojej elkoroty, rozkazał temu oficerowi uderzyć na linię nieprzyjacielską. Wykonał on to z taką dzielnością iż linia na tychmiast przełamana została i nieprzyjaciel w rozsypkę poszedł, z zostawieniem nam 2500. jeńcow, 10. armat, 4. chorągwi i 300. koni. Naprozo oba bataliony *Wirtenberskie* uszykowały się w czworogran, waleczni karabinierowie nasi przedarli się w ściśnieniu ich szeregów i ze środkka ich wyrwali chorągwie obu tych batalionow. Pułkownik ich poddał się w niewolę adiutantowi *G. Lecourbe* Ob. *Fadelauxe*, aż do *Donauwerth* rozszedł się poptoch i zamieszanie.

Kiedy tak nieprzyjaciel na prawym skrzydle swoim został porażonym, *GG. Montrichard* i *Gudin* znaywiększą trudnością mogli się naprzód posunąć dla mocnych atakow, które wyrzyszczyć musieli. Uszykowali się iednak do boju, a nieprzyjaciel cofnął się w dobrym porządku do *Dillingen*. Piechota jego cofnęła się nad *Dunaj*, zstąpiła od frontu krzakami. 37ma pułbrzadą i ieden szwadron 9go regimentu ścigali nieprzyjaciela nad brzegi rzeki; gdy tym czasem *G. Lecourbe* na czele 2go regimentu karabinierow, kirysyerow, 9go i 6go regimentu kawaleryi, pod z sobą 9go regimentu huzarow poszedł lewe skrzydło nieprzyjacielskie i otoczył je. Rozkazał on kirysyerom w galopie przedrzeć się przez wieś *Scherzen*, i nieprzyjaciela na gościńcu od *Hochfeld* do *Dillingen* idącego atakować.

Szef brzady *Merlin* wykonał ten obrót tak dokładnie i mężnie, iż kawalerya nieprzyjacielska rozpedzona została, a 3 tyfiące piechoty zostało bez zaboy. Ci, uślowali przedrzeć się do stańcow w *Dillingen*, lecz kirysyerowie przełamali bystro i dzielnie tę kolumnę, a oddziawszy 1800 ludzi, zabrali je w niewolę, resztę zaś ścigali aż do *Giudelingen*.

Generał *Kray* uwiadomiony o przejściu naszym, wysłał spieszenie naprzeciw nam *G. Klinglin* z znacznym korpusem kawaleryi. O 6 godzinie w wieczor *G. Lecourbe* spostrzegł poruszenie na czele linii nieprzyjacielskiej, kazał więc wyrzyszczyć naprzód piechocie swojej, którą w *Lavingen* postawił. Nieprzyjaciel uformował z wielkie linie z kawaleryi, pierwsza puściwszy się odparła 2gi regiment karabinierow i niektóre szwadrony 9go regimentu huzarow. Wyśląpili przeto naprzód kirysyerowie nasi, a karabinierowie z 9tm regimentem huzarow rzucili się prosto na nieprzyjaciela i rozproszyli go. Druga linia nieprzyjacielska posunęła się dla wsparcia pierwszoy, i rzuciła się na 3 regimenta nasze, które na moment do cofnienia się

przymusiła, lecz w tymże czasie regiment gty kawalerji stają w odwodzie z tak nadzwyczajną zręcznością w tyle nieprzyjaciela zaczął manewrować, iż w momencie kiedy zamyslał daley nacierać, został attakowanym z taką dzielnością, iż potyczka z naszą się korzyścią zakończyła.

Była godzina 8 w wieczór, mogliśmy przeto ieszcze przez 2 godziny po tey sławney bitwie korzyści nasze daley posuwać. Mosty w *Dillingen* i *Lavingen* zostały znówu przywrócone, a część wojsk odwodowych stanęła na lewym brzegu. Nieprzyjaciel tym czasem ściągnął wzmocnienia, 8 tyłicy ludzi zajęli stanowisko swoje naprzód *Brenz*, a artyllerya, która iak nayspieszniey zdążyła, zaczęła strzelać. Ponieważ Generał en chef sądził, iż dla zupełnego zwycięstwa osiągnięcia, należało zapędzić *Austryaków* za *Brenz* i wstrzymać ich, aby nie zajęli pozycyi takiej, któraby nas znówu do *Hochstadt* cofnąć się przymusiła, przeto rozkazał nowy przypuszcic attak. Regimenta 4ty huzarów, 6ty strzelców, 11y dragonij 13ty kawalerji i część piechoty od dywizji *G. Decaen* wraz z artylleryą, odebrały rozkaz wymaszerowania z korpusem *G. L. Lecourbe*. Ogromna i otwarta równina od *Lavingen* do *Gundelfingen* i bystrość ziąka trzęba było ją przebiec, nie dozwolily użyć w tey mierze iak tylko łamey kawalerji. Podzielona na szwadrony, pusiła się w naypiękniejszym porządku pod zastoną pobocznych bateriów.

Nieprzyjacieli rozciągnął swoie mocne linie, odbyly się rozmaite attaki z naywiększą dzielnością. Generał komenderujący znajdował się po kilkakrotnie w wrzawie boiu, wszędzie nieprzyjaciel został odpartym. Zostawił nam przeszło 400 koni, nie rachując tych, które na placu boiu poległy.

W ciągu bitwy 37ma pułbrygada opanowała *Gundelfingen*, a o godzinie 11 w nocy gdzie się ieszcze potykano, nieprzyjaciel opuścił swoje pozycye i został za *Brenz* odpartym.

Nigdy ieszcze podobno z taką sławą kawalerja *Francuzka* nie mierzyła się z *Austryacką*. Walczyła przez cały dzień prawie z korpusem od siebie liczniejszy, a zawsze z korzyścią.

W wieczór pozostła część korpusu odwodowego przesła przez *Dunay*, uszykowała się i zajęła stanowisko. *G. Grenier* otrzymał rozkaz w nocy wyruszenia przez *Dunay* do *Lavingen* z obu dywizjami *Baraguey Liegrand*, dla zajęcia stanowiska przy 1. wym skrzydle armii.

Dnia 20. rzodek armii i lewe skrzydło zajęło stanowisko nad *Brenz* a prawe w *Dischingen*, inne korpus stanęło pod *Dunauwerth* dla zajęcia pozycyi w *Schellenberg* naprzód *Vernitz*. Tegoż dnia 6ty regiment strzelców zajął 300. ienców nieprzyjacielskich i 1200. koni.

Dzień 21. przeszedł na rozpoznawaniu. Dnia 22 *G. Moreau* dowiedział się iż nieprzyjaciel cofać się zaczyna, zaraz przeto poszedł go ścigać. Korzyści tey bitwy są: 5. tyłicy niewolnika, pomiędzy kotorem 30. officerow, jeden pułkownik 2. podpułkownik i 2. maiorow, 5. chorągwi, 20. armat z wozami, znaczne magazyny w *Donauwerth* 1200. koni i 300. wozow, *Ulm* zostawiony samemu sobie, *Hochstadt* świadek sławy oręża *Francuzkiego*, zmniejszona opinia o sobie kawalerji *Austryackiej*, nieprzyjaciel w retyradzie swojej ścigany, na dniu 22. pod *Nordlingen* a na dniu 27. pod *Neuburg* pobity, nakoniec stolica *Bawaryi* na dniu 8. przez wojska Rzeczypospolitey zajęta.

(Najlepie pochwała waleczności wojsk *Francuzkich*, i Generałow po imieniu wymienionych.)

(Podpisano) *Desfolles*.
Zgodno z oryginałem — *Carnot*.

Ministerium Marynarki. — List pisany przez Generała dywizji *Duguá*, do Ministra Marynarki z Odnogi *Juan 27. Prairiál* (16. Czerwca.)

Obywatelu Ministrze. „Na rozkaz Generała *Kleber* wyjechałem z *Alexandryi Egipskiej* 26 *Ventose* (17 Marca) do *Francyi* na statku *Ge-*

nuńskim *la Vengeance* pod kommandą Kapitana *Francuzkiego Bernard*. Ten statek wraz z Kapitanem właścicielem ekwipażu i jednym maytkiem zatrzymamy został w *Malcie* przez kapitana *Angielskiego Towbridge*. Wyszczególnię ci okoliczności przez które dostaliśmy się w jego ręce. Osądzisz o stopniu trokliwości iaką mieć powinien Rząd względem Kapitana i statku, których zabranie zdaie mi się być naywiększą niesprawiedliwością. Statek *la Vengeance* nosi 200 beczek ładunku. Ponieważ ustąpienie z *Egiptu* przypaść miało w dzień mego wyjazdu, z tego powodu zabrano się wraz ze mną wielu żołnierzy inwalidow i innych podróżnych w liczbie 99. i 18. ludzi ekwipażowych. Dnia 26 *Ventos* (16 Marca) zrana odbiliśmy od brzegow *Alexandryi*; przyiazny wiatr zaprowadził nas aż do wyspy *Kandyi*, od której dopiero znaleźliśmy przeciwnie wiatry, które nas zatrzymały przez 22 dni pomiędzy tą wyspą i *Sycylią*. W momencie gdyśmy się spodziewali minąć wyspę *Maretimo*, naygwałtowniejszy wiatr przymusił nas zostawać na kotwicy przez dwa dni. Postrzegliśmy iż większa część naszych sucharów spleśniała, nie stało nam iuz oliwy, drzewa i soli; mieliśmy sześciu ludzi chorych ze znakami zarazy, a wszyscy inni byli mniej lub więcej słabemi przez podjęte trudy w morskich niebezpieczeństwach; w tym stanie pomykał się przeciw nam jeden korsersz *Algierski*; przedsięwzięliśmy zatym usunąć się do *Malty* i dopraszać się pomocy od krążących tam okrętow *Angielskich*, w przekonaniu iż opatrzeni w paszporty Kommodora *Sidneia Smith* i *W. Wezyra*, otrzymamy bez trudności wsparcie na mocy zawartey w *EL-Arisch* konwencyi. Muszę ci Obywatelu Ministrze namienić, iż podług rozkazu przez Generała *Kleber* danego idącym do *Francyi* okrętom, ażeby z sobą zabierały wszystkie artylleryczne sprzęty; złożono na statek *la Vengeance* 900. bombow, które miały służyć za wagę. W tym zamiarze udało się ku *Malcie*, i przybyliśmy o świcie dnia blisko okrętu *Alexandre*, który był na prawym skrzydle stojący przed portem sily morskiej. Skoro nas postrzegł dał wystrzał z armaty, i w tymże czasie wystrzał łódz z jedynym Porucznikiem, który wszedł do naszego statku, w mniemaniu iż nas może zabrać iako statek płynący z *Francyi* i chcący się przedrzeć do portu *Waletty*; okazaliśmy paszporty i to wszystko co tylko dowodzić mogło iż płyniemy z *Alexandryi* Daliśmy widzieć stan naszych żywności, niedostatek wody, oraz chorujących ludzi. Pomimo zdaney o wszystkim przez tego officera sprawy, Kommodor *Towbridge* rozka-

zał ażeby statek nasz zaprowadzony był do portu *Matzo-Scicoro*, i ażeby z niego pozabierano żagle i maszty. Ten Kommodor który bez wątpienia jest naynieobyczajniejszym w całej marynarce *Angielskiej* człowiekiem, niechciał słuchać żadnych dowodów które mu dawałem dla przekonania go, iż niemyślałem wchodzić do *Waletty*; przymusił mnie do odprawowania kwarantanny na statku, i gdyby *Admirał Nelson* nie był przybył w momencie kończącej się mojej kwarantanny, byłbym zaprowadzony do *Mahon* albo do *Anglij*. Ten *Admirał* rozkazał Kommodorowi odejść nie do *Francyi*, Kommodor wykonał to w następującym sposobie: Rozkazał wyprzątnąć statek przewozowy od 400. beczek, który przywoził bomby i proch dla oblężenia *Malty* i wysłał z uwiadomieniem mnie, iż statek był w pogotowiu, poczym w godzinę *Kapitan* miał rozkaz rozpuścić żagle, tak dalece iż niemiałem nawet czasu przysposobienia żywności, on zaś niekazał opatrzyć tego statku w wodę; chcąc przez to ażebyśmy przymuszeni byli wstąpić do *Syrakuzy*, dokąd posłał zalecenie ażeby na nasz statek złożono wszystkich rannych i chorych z okrętów *Wilhelm Tell* i *Genereux*, tak, iż w momencie gdy do ciebie piszę, znajdujemy się jeszcze na tym okręcie w liczbie 390. *Francuzów* w części z poruczaniami członkami, w części rannymi i schorzałymi, oraz z kobietami, małemi dziećmi &c. a *Towbridge* dał *Kapitanowi* rozkaz ażeby nas wysadził w *Korsycę* lub w *Marsylię* iak mu to lepiej wypadnie. Uważać należy, iż niekazawszy opatrzyć statku w żywność iak tylko na 300. ludzi i na dni 25., a kazawszy zabrać 390. ludzi, ośmnastego dnia widzieliśmy się być bez żywności, i gdybyśmy tu nieprzybyli dnia 25., zostalibyśmy przymuszeni powrócić do *Włoch* lub się udać do *Korsyki*.

Doznaję tu największych trudności wotrzymaniu pozwolenia ażeby wysieść na ląd, i nie wiem czy otrzymam tę łaskę. Przyłączam tu kopie wszystkich pism na poparcie tego raportu. Pomiedzy temi pismami jest wyszczególnienie żywności na naszym statku gdyśmy przybyli do *Malty*, to opisanie zrobione było przez *Porucznika* okrętu *Angielskiego Gankins*. Kopia moich listów do *Admirałów Angielskich Towbridge* i *Nelsona*, oraz ich odpowiedzi. Osądzisz *Obywatelu Ministrze*, iak daleko *Rząd* upomnieć się powinien o powrocie statku *la Vengeance*, i o uwolnienie *Kapitana* którego wraz z ekwipażem przymuszono ustatkować ze statku, skorośmy tylko z niego wysiedli. *Towbridge* trzymał go na swoim okręcie wraz z iednym maytkiem i właścicielem ekwipażu,

resztę zaś z nami odeśłał. Byłem raz na okręcie *Kommodora Towbridge*, znalazłem tam dwie osoby które mocno odwołują się do twojej i rządu opieki. Pierwszy jest *Ob. Goyon* który na korwecie *la Bellone* prowadził żywności do *Malty*, i został zabranym wychodząc ztamtąd na okręcie *Wilhelm Tell*. *Anglicy* niechcą go wypuścić przez boiaźń ażeby nieponowił swojego przedsięwzięcia; zabrali mu iego gotowiznę składającą się z 500. *luidorów* i wexle na sumę 380 tysięcy franków, i gdym nalegał na *Kommodora Ball* o powrocie tych wexłów, odpowiedział mi, iż dopiero za poddaniem się *Malty* wexle powrocone i *Ob. Goyon* na wolność wypuszczonym zostanie. Przyłączam tu list przez niego pisany. Drugi jest *Ob. Jan Jędrzey Carason* bywszy agent konsularny *Rzpltey Francuzkiej* w *Malcie*; od 22. lat przez *Ministerium Francuzkie* na tej wyspie używany, został także iencom na okręcie *Culloden*. *Anglicy* zamysłają także uwolnić go dopiero za poddaniem *Malty* pod pozorem iż się urodził *Maltańczykiem*. Zapomniałem ci powiedzieć *Obywatelu Ministrze*, iż za moim do *Malty* przybyciem *kontr-admirał Decres* znajdował się na okręcie *Kommodora Towbridge* do którego równą iak ja chowa urażę; popłynął on ztamtąd 22. *Floreal* (12. *Maja*) na jedney fregacie, i zostawiono go w niewiadomości czyli iedzie do *Francyi*, czyli do *Mahon*. (podp:) C. F. J. Dugua.

Na sefyyi *Trybunatu* dnia 5. *Prezydent* w zabranym głosie przypomniał poruszenia całej powszechności na odebraną wiadomość o bitwie pod *Marengo*. Ktoryż jest człowiek rzekł, iakąkolwiek mający w naszych woownikach ufność, i iakieokolwiek o zwycięzcy *Włoch* i *Egiptu* wyobrażenie, ażeby mógł być sobie podchlebiać, iż *Armia*, która na końcu miesiąca *Germinal*, ieszcze się tworzyć nie zaczynała, za 50 dni stanie w gotowości na gruncie *Rzpltey*, przebieży niedostępne gory, pokona wszystkie trudności, złamie ciasne dołiny *Piemontu* przystępy, przejdzie *Sezję*, *Tesino* i *Po*, w obecności ogromnego nieprzyjaciela, wybor iego woyska zgromi pod *Montebello*, i nad całą tą *Armią* w znaczniejszych nierównie siłach pod *Marengo* zebraną odniesie tym chwalebniejsze zwycięztwo, iż iego skutki są takie, iakich ieszcze żadna nigdy nie przyniosła bitwa. Jeden tylko dzień wystarczył *Francuzom* na odzyskanie wszystkich twierdz *Lombardyi*, *Piemontu* i *Genui*, z taką odwagą i przemyślem broniących. To dzieło zadziwia nawet tych, którzy są do famych cudów przyzwyczajeni. Nieśmiertelny

dniu pod *Marengo*, ciebie już tylko zapewne niedostawało dla uwiecznienia sławy wojowników naszych, lecz do podziwiania nad dziełami, które cię zaszczyliły, łączyć się zawsze będą zale za tyle poległych na placu sławy Rycerzów. Historia przypominać będzie to poselstwo Trybunatu do Konsulów: „Armia okryła się nową chwałą, lecz utraciła Bohatera, Zgon *Desexa* jest publiczną klęską wporząd najsmutniejszych tryumfów. Trybunowie, uchwaliliście, iż na tej feffyi okryciecie się żałobą na pamiątkę wojowników w obronie wolności pod *Marengo* poległych. Te oznaki szacunku i wdzięczności publiczney cały zapewne potwierdzi Narod, którego uczucia winniście być tłumaczami; podwoi męstwo tyłu walecznych ludzi, których los wojen może ieszcze przyprawić o śmierć za oyczyznę, lecz którzy będą przynajmniej pewnie wiecznego życia w sercach wszystkich *Francuzów* godnych tego imienia. Stworzy naśladowców wspaniałomyślnego *Desexa* jednego z wojowników, których dziś oplakujemy. Obym wam mógł godnie wystawić wielkość dzieł i cnot tego bohatera, który w młodym wieku, a już doszedł stopnia chwały przynoszącej nieśmiertelność. *Desaix* urodzony w miesiącu Sierpniu 1768. z familij od wielu pokoleń sztuką wojenną wstawiony. W czasie rewolucyney wojny używano obfudy, groźb, a nawet znieważających szyderstw, ażeby go nakłonić do opuszczenia swojej oyczyzny. Kochając rzetelnie wolność, nie starał się dowodzić tego przez próżne wystawy. Tym bardziej niepodawał się tym rewolucyjnym zapędom na wzor wielu bywszych uprzywilejowanych, którzy tym sposobem chcieli puścić w niepamięć to co nazywali swoim pierworodnym grzechem, lecz wielu z nich zwątpiwszy, ażeby mogli wstrzymać bieg rewolucyi, niemieli rzeczywiście innego celu iak tylko wywrocić rewolucyi dzieła. W roku 1792. Generałowie *Kiſtor*, *Brogie* i *Cuſtine* używali go jako zastępcę przy wyższym sztabie: tam tyle okazał dzielności, mianowicie przy utracie liniow *Weyssenburſkich*, iż mianowany został Generałem brygady; raniiony potym przy *Lauterburg* od kuli, która mu obydwia policzki przeszły, niechciał pozwolić na opatrzenie rany, poki nie uszykował woysk naszych, co mu dało imie wojownika bez trwogi i bez zarzutu, i w samey rzeczy miał off też same cnoty i skromność, przez które sobie *Bajard* na to nazwisko zasłużył. Atoli w owych nieszczęśliwych momentach, które dotąd oplakujemy, wydział bezpieczeństwa publicznego po dwa razy rozkazywał go od woyska oddalić, ale Generał

kommenderujący Armią *Reńską* (był to *Pichegru*, Prezydent niechciał go wymienić) sprzeciwił się temu, a gdy ten rozkaz potrze-ci raz przez reprezentanta ludu był przywieziony, cała armia uieła się za *Desexa*, który w tenczas przy oblężeniu *Landawj* nową okrył się chwałą. Nakoniec ogłoszony został Generałem dywizyi, i lubo przez swoje dzieła zasłużył na ten stopień, winien go jednak był temu wojownikowi, który jest wzorem dla ludzi poświęcających się oyczyźnie, słowem Generałowi *Moreau*, który mu powierzył komendę lewego skrzydła tej armij *Renu* i *Mozelli* sławney na zawsze przez swoje mądre obroty, do których się nie mało *Desaix* przyłożył. Użyty potym był do obrony twierdzy *Kehl*, gdzie zatrudniając nieprzyaciela, ułatwił nasze we *Włoszech* tryumfy, i pozwolił potym ponowić kroki zaczepne przez to przeyscie *Renu* w roku 5. do którego pod dowodztwem *G. Moreau* wszelkie poczynił przygotowania. Gdy przedugodne punkta w *Leoben* zawieśli czyny wojenne, *Desaix* udał się do *Włoch* dla poznania *Bonaparty*, a to poznanie jest godnym obydwóch. *Bonaparte* przybrał go sobie do tych wspaniałych zamyśłow, które zaniósł imie *Francuzów* do *Egiptu*, a *Desaix* za swoją przy zdobyciu *Malty* waleczność odebrał kosztowny pugań, na którym dzieła jego były wyrte. Nakoniec zdano mu zawojuowanie wyższego *Egiptu*. Powracając z tamtąd, widział na fwoiej osobie zgwałconą publiczną wiarę przez Admirala *Angielskiego*, żadnego na jego dzieła i cnoty niemającego względu. Wrocono nam go przecie, i czekał z niecierpliwością dokończenia kwarantanny, mianowicie od czasu gdy pierwszy Konsul do *Włoch* wjechał. Nakoniec odbiera rozkaz, wieżdża do *Włoch*, przybywa dnia 11 Czerwca do *Medyolanu*, i natychmiast bierze komendę nad jedną dywizyą Armij odwodowej. Odbiera śmiertelną ranę na czele nie straszonych swych wojowników, których byłtry zapęd zapewnia dla nas zwycięstwo.— Nakazano mówę tę drukować, równie jako i głos miany przez *Ob. Mongés* na pochwałę *Desexa*.

Dzienniki tuteysze umieszczają następujący wypis z mowy *Garata* mianey w Senacie Konserwatorów z okolicznosci zwycięztwa pod *Marengo*.

Bonaparte i jego armia zatarły przed dwoma laty chwałę wżyskich zwycięzców od fortuny uwiecznionych na tym odwiecznym boiow teatrze; dzisiaj więcę on ieszcze dokazał w jednym miesiącu, aniżeli pierwszy w przeciągu dwóch kampaniow. Ze *Annibal* iub inni bohaterowie starożytni przeszli jednę z gór formujących łańcuch *Alpow*, było to we wży-

ftkich dziejach świata nadzwyczajnym zdarzeniem; *Bonaparte* trzy góry zarazem przebywać każe swoiey armij; rzuca się sam z wierzchołka iedney wśród lodow i śniegow nieprzebytych, wkracza do *Włoch* najeżonych potężnemi twierdzami nieprzyaciół naszych, gdzie w przypadku przegranej nie było dla niego żadnego ratunku; podobało się na koniec fortunie oddać przez iedno zwycięztwo w ręce nasze dostało się ośm twierdz wielkich, i zniszczyć nadzieie armij potężney przez liczbę, odwagę i umiętność sztuki woyskowej, a tym samym ustanowić razem los *Francyi*, i kraioy *Włoskich*. Te tak rzeczywiste cuda waleczności tak nadzwyczajne w imaginacyi sprawiają wrażenia, że pomimo surowości historyi, do której należą, porównane przez nią samę być muszą z naywyborniejszymi tworamii poezyi, która nam powiada, że bogowie *Homera* zstępowali z wierzchołkow *Olinpu* lub *Idy* na plac bitwy, dla ukończenia długo niepewnego zwycięztwa. Lecz ze wszystkich okoliczności batalij pod *Marengo* postrzegać się daie iedna prawda, którą z chlubą swoią powtarza Rzpłta, że pierwszemu swemu Konsulowi winna iest tak wielkie zwycięztwo; poznaie *Bonapartego* przez niepokonaną iego stałość, która odepnie losowi wszystkie iego ślepe zdania, ponieważ nieufniepuie żadnym iego przeciwnościom; poznaie go w tym rzucie oka, kiedy wśród huku armat, zamieszania i nieładu, postrzega w obrotach swojego nieprzyaciela pierwszy błąd, który ma być przyczyną i porą do zadania mu straszney klęki.

Wyrok Konsulow pod d. 17 (6).

Konsulowie Rzpłtey chcąc dać szczegolniejszy dowod ukontentowania Ludu *Francuzkiego* Generałowi *Victor* dowodzącemu lewym skrzydłem armij w bitwie pod *Marengo*, który to Generał okazał równą waleczności swojej przezorność, stanowią co następuje: Minister woienney rozkaże oddać *G. Victor* pałasz na którym wyryte będą następujące słowa: *Bitwa pod Marengo dowiedziona osobiscie przez pierwszego Konsula.* — Dany od Rządu Rzpłtey Generałowi *Victor*. — Pierwszy Konsul. (podpisano) *Bonaparte*.

G. Lannes dowodzący śródkiem armij, *G. Murat* dowodzący kawaleryą, Generałowie dywizyi *Watrin* i *Gardanne* otrzymali pałasze honorowe na mocy podobnychże wyrokow. Generał brygady *Kellermann* mianowany został Generałem dywizyi, równie iako i *G. Guadin* który się dyfingwował w armij *Reńskiey*.

Ob. *Porcy* adjutant *G. Lecourbe* przybył wczoray wieczorem do *Paryża* z chorągwiemi

zabranemi nieprzyacielowi w czasie przeyscia przez *Dunay*.

Zapewniają, iż jeżeli podobienstwo do pokoju nie będzie pewnym, *Bonaparte* nazajutrz po uroczystości dnia 14. wyedzie do Armij *Reńskiey*. Ma zamiar poiechać najprzod do *Dijon* i ztamąd zabrać z sobą drugą armią odwodową która się tam iuz uformowała.

W *Grenoble* *Lacombe St Michel* zatrudnia się wystawieniem naszey artylleryi w postaci naygroźniejszey.

W czasie ostatniey tu illuminacyi dla okazania radości puszczano rakiety i inne feierwertkowe sztuki, gdy iednak podobne ognie mogłyby zrządzić iakowy przypadek, przeto Policya zakazała wszelkiego strzelania pod karą 400. liwrow.

z Hagi dnia 15. Lipca.

Generał *Augereau* wyiechał dziś do *Eyndhoven*, zkąd na dzień ieden uda się do *Paryża*, dla ułożenia ustnie z *Bonapartem* planu woiennego. Ztamąd prosto wyedzie nad *Ren* za woylkami *Francuzkiemi* i *Batawskiemi*, które w części iuz puściły się w drogę nad *Ren* i ku *Moguncyi*, a których pierwsza kolumna stanie dzisiaj w *Duffeldorf*. Przy woylkach do *Moguncyi* maszerujących znajduje się park artylleryi od 50. armat. *G. Victor* ma tu w przyszłym tygodniu stanąć. Liczba woylk *Batawskich* nad *Ren* idących składa się z 10. batalionow piechoty, 1. batalionu strzelcow, kilku szwadronow kawaleryi, huzarow i artylleryi konney.

Wczoray *Francuzi* obchodzili tu uroczystość dnia 14. Lipca w sposobie zwyczajnym. *Augereau* dawał wielki obiad, a w wieczor były *allamble* u Ministra *Francuzkiego*.

Nasza Gwardya Narodowa codziennie ćwiczenia woyskowe odbywa, a Dyrektoryat nasz rozdał każdemu batalionowi nową kosztowną chorągiew.

Litły z iednego miasta stołecznego w *Niemczech* donoszą, iż po roznych sporach dwóch partyow skonjono się do pokoju, i że we dwóch miesiącach pokoy na stałym łądzie zoltanie podpisany. Jeżeliby zaś wojna miała być daley prowadzona, na ów czas *G. Kray* otrzyma kommandę we *Włoszech*, gdyż *G. Melas* dla słabości i wieku żąda dymissyi. W tym przypadku niektorzy przewidzają *Hrabiego Colloredo* za następcę po *G. Kray* w *Niemczech*.

z Stutgardu dnia 4. Lipca.

Generał Adjutant *Chenier* z zlecenia *G. Moreau* postąpił do *stanow Bryzgowij* z żądaniem 600 frankow kontrybucyi pod karą eksekucyi woyskowej. Z tey summy tylko wytrąconym być może, na co oddane są kwity. — Generał *Francuzki Duverger* przybył 10. do *Szaffuzy* z korpusem 3000 ludzi; część tego woylka obrocila się natychmiast ku *Stockack*, reszta została w okolicach *Szaffuzy*.

DODATEK.

Z WARSZAWY DNIA 29. LIPCA ROKU 1800. we WTOREK.

Młodzież edukująca się w Konwiktie tutejszym XX. Piarow odprawivszy w Mcu Marcu r. b. w przytomności JO. Xcia JMci *Krasickiego* Arcybiskupa Cnleżnieńskiego, JW. *Kehle- ra* Gubernatora Warszawy, JW. *JX. Albertrandego* Biskupa Zenopolitańskiego, WW. *Fischera* Kryszeta *Szymanowskiego* Szambelana, *Kuzla* Stolnika Podlaskiego, i wielu innych dystrygowanych osob, Popis publiczny z nauk pierwszego połroczka Szkolnego; data dnia 19. i 20. tego mieřca nowy dowod postępku swego w umiejętnościach, w których się przez drugie połroczcie ćwiczyła. Przytomni byli temu powrotnemu Popisowi JW. *de Hoym* Prezes Kamery Warszawskiej, JW. *Czacki* Starosta Nowogrodzki, JW. *Polanowski* Starosta Sęgwivski, W. *JX. Prażmowski* Oficjal Warszawski, i wielu innych tak Duchownego iak Swieckiego stanu.

z Paryża dnia 12 Lipca.

Donoszą z *Turynu* pod dniem 28 Czerwca co nastę-
puie: Od czasu wejřcia *Francuzow* do tey stolicy aż do
dnia dziliejszego, kommandanci ich żadney nie wydali
Proklamacyi, tak iż wszystkie na swoim mieyscu zostaię.
Woyłka Krolewkie które czynily służbę wraz zarnią Ce-
sarłką wynoszące okolo 15 tylicy ludzi natychmiast zo-
staię rozpuszczone skoro się tylko dowiedziano o konwen-
cyi między GG. *Berthier* i *Melas* zawartej. Miał tylko
liczba oficerow zostaię przy *Austryakach*. Generał
Francuzki uznał za rzecz przyzwoitą zgrupowadź te woył-
ka, a od dnia 25 t. m. korpus artylleryi i regimenta gwar-
dy *Sabaudski*, *Piemoncki*, *Gryzofski*, *de Bely* etc. lubo
znacznie niedopelnione, wykonały następującą przyśleę:
Woyłka *Piemonckie* kładaię przyśleę na wierność Rządowi
Francuzkiemu i posłuszeństwo kommandantom ięgo
armiw w *Piemoncie* przez wszystkie czas przez który po-
mieniiona armia na territorium *Piemonckim* znajdowadź
się będzie. Woyłka te używane będą do utrzymywania
spokojności i wewnętrznego porzadku; zachowaię tych
samych oficerow, chorągwie i ubiory.

Odnawiająca się teraz Akademia *Francuzka* pod imie-
niem Wolnego Towarzystwa, odpawiła iuż dwa posiedze-
nia. Na pierwszym znajdowadź się tylko pięciu dawnych
Akademikow, *Ducis*, *Suard*, *Morellet*, *Target* i *Bouff-
lers*, na drugiey ciż sami wraz z *Saint Lambert*, i *d'
Aguesseau*. Oznaymili, iż się ieszcze znajduie 17 Człon-
kow dawney Akademii *Francuzkiej* i uchwalili, iż wszy-
scy będą zachowani na liście łącząc w to Kardynałow *de
Rohan* i *Mauris*. Podana była lista pietuastu nowych kan-
dydatow; Pierwszy i trzeci Konsul, Ministrowie związ-
ków wewnętrzných i zewnętrzných, *OOB. Roederer* i *De-
vaisnes* Konsyliarze stanu, *Laplace* Członek Senatu, *Colin
d'Harleville*, *Doncier*, *Fontanes*, *Darcu de la Malle*
etc. kładaię te pierwszą listę która zostaię przyięta. Nie-
którzy Akademicy podali *OOB. Bernardin St Pierre*,
Arnoulda i *Garata*, którzy są przyiętemi. Jest iuż więc
35 Akademikow i na pięciu tylko zostaię się mieysca.

List z *Filadelfij* daie następującie wyobrazenia Par-
tyow które teraz dziela opinię publiczną w tym kraju:

Dwie tu tylko są partye mairęce wpływ prawdziwy,
to iest Federaliści i Republikanie. Pierwsi przywiazan-
są do konstytucyi federalney iaka iest teraz; inni chcieli-
by większego wpływu ludu, niezgadzaię się jednak na od-
miany iakieby w tym celu należało wprowadzić. Między
temi znajduię się ieszcze Demokraci pragnący reformo-
wadź konfliktucyą na zasadach *Roberspiera* i *Babeufa*, lecz
tych liczba iuż iest znacznie zmniejszona. Jest takżę
partya *Angielska* i partya *Francuzka* czyli *Anti-Angielska*.
Nakoniec w tych partyach znajduię się podziaily iedynie
tylko od imienia pochodzące iak n. p. *Adamistow*, *Ha-
miltonistow*, *Pikeronistow*, lecz te różnice są mało zna-
czące. Federaliści mairęce dotąd przewagę w Senacie. Mie-
li takżę po sobie większość w izbie Reprezentantow; lecz
zdaie się, iż partya Republikancka odniosła niejakie ko-
rzyści na osobnych Elekcyach, i podchlebia sobie mieć
przewagę w przyszłym kładzie Reprezentantow na kong-
resach.

Minister wojenny wydadł do Prefektow i Generalow
list okólny, w którym imieniem pierwszego Konsula po-
budza ich troskliwość względem wyiazdu konkrypcyi-
nych, którzy się ieszcze nie udali do armij. Pismo to ko-
rzy się: jeszcze iedno ulowienie iezeli będzie go potrze-
ba, to będzie krotkie i łatwe, iezeli się stanie powsze-
chnym będzie niepotrzebnym, iezeli się w gotowości
znajdziemy; a ręce które trzymaię miecz wyniesiony, zni-
żę się dla podpisania traktatu przyięzni.

Wyrok pod d. 12 t. m. oznacza obowiązki Prefekta
Policyi *Paryzkiej*; te rozciągaię się do paszportow, za-
świadczeń, wolności bawienia w *Paryżu*, żebractwa, por-
zadku więzieniow, domow publicznych, kupienia się lu-
du, kłęgarniow, drukarniow i teatrów, przedaży prochu
i saletry, przewozu broni, emigrantow, obrządow, uro-
czyłości republikanckich, wyszukiwania dezertrow, ban-
kow, patentow, żywności, etc etc. Co do artykułu obrząd-
kow czytać się daię następujące wyrazy potwierdzające
list ministra Policyi: Przyimowadź będzie oświadczenia ka-
pitanow obrządku, i ich przyrzeczenia wierności dla kon-
stytucyi roku 8 nakazanej prawem, gdyby nawet niewyko-
nali przyśleę przepisanej poprzedzaięcami prawami. Pre-
fekt Policyi i prawowadź będzie przepisanę sobie obowi-
zki pod powagą ministrów w tym wszystkim co się ścięga
do administracyi. Niniejszy wyrok poddaie Prefekta Poci-
eyi pod zwierzchnictwo ministra związkow wewnętrzných.

Donoszą z *Sables* pod datą 4. *Sir John Warens* kom-
mandant Dywizyi *Angielskiej* pisał d. 3. do G. *Travot*
proponując mu wynianę jeńcow zabranych dnia 2 na
wyspie *Notmoutier* i *Gona*. Konwoy który wypłynadł 24.
Czerwca, zostaię zawsze w S. *Gilles*, zkad wysię nie mo-
że, gdyż *Anglicy* stoią przy uściu *Jeu*, gdy tymczasem
inne łtaki przeszkadzaię żegludze zaczęwszy od *Bordeaux*
aż do tutejszego mieysca.

List z *Madrytu* pod d. 27. Czerwca wyraża: nakazy-
wane nadzwyczajne podatki sprawily niejakie zamęszanie
w niektórych Prowincyach a mianowicie w *Extremadu-
rce*, lecz łagodność Rządu w krotce takie burze usmie-

za. Ministerium Hiszpańskie okazuje dotąd największą radość z pomysłowości armiiow Francuzkich we Włoszech i nad Dunajem. Żdaie się mieć nadzieję, iż w nadgręde ofiar czynionych dla Francyi, otrzyma od niey lepsze postanowienie dla Infanta Xcia Parmeńskiego we Włoszech. Gd niejakiego czasu korsarze Francuzcy byli nader szczęśliwi, i przyprowadzili wiele zdobyczw do portow Hiszpańskich.

Miniliter woienny pisal do Prefektow Departamentow Aube, Aisne, Ardennes, Marne, wyższy Marne, wyższego i niższego Renu, wyższy Saony i Yonne, chwając imieniem pierwszego Konsula gorliwość mieszkańcow tych Departamentow w dostawieniu kontrybucyjnych do Armij, kilka nawet z tych Departamentow przefalaly więcey nad przepisaną liczbę z klasy roku sgo.

General Lecourbe w raporcie swoim o batalij pod Hochflädt opisując sławne przeyscie przez Dunaj kompanij pływaczow, wyraża: „Potomność zaledwie uwierzy tak śmiałym przedsięwzięciom, które tym się nadzwyczajnymi wydaia, iż w tymże dniu pora bardzo zimna była.“

Nasza polączona pod Generalem Massena Armia Włoska, składa się teraz z dziełięciu dywizow, pomiędzy którymi dwie dywizye kawaleryi znajduia się. Każda dywizya do 10. tylicy ludzi rachując wynosi całkowitą liczbę armij teraz 100,000.

Młody Kellermann mianowany Generalem brygady, ma lat dopiero 24.

Mowia o powszechney amnestyi na Uroczystości dnia 14. Lipca ogłosić się maiecy.

Na brzegach Wandei rozmaite szalupy Angielskie z wojskiem rozbiły się, i 194. ludzi zostalo zachwycionych w niewole, pomiędzy niemi znajduie się syn Kommodora Angielskiego Warren.

Kieźa Katolicy w liczbie 23. zgromadzivszy się w mieście Pamiers, złożyli przyrzeczenie wierności na Konfytucyę roku sgo. Z tego powodu oddano im wiele Kosciolow pod ich zarządzenie.

Emigranci roznieśli fałszywą pogłółkę, iakoby 2gi i 3ci Konsul z powodu iakieyś niechęci urzędy swoje złożyć chcieli.

Pomiędzy papierami zmarłego G. Washington, znajduje się zrobiona przez niego Historia Ameryki, mianowicie w czasie rewolucyi.

Za tak pomyslnym dla nas losu woiennego obrotem, Regent Portugalij uznał za rzecz przyzwoitą odnowić z nami negocyacyę pokoju. Za zezwoleniem przeto Gabinetu Londyńskiego żada posrzednictwa od Hiszpanij.
z Kolonij dnia 10. Lipca.

Instalacja Prefektow na d. 4. t. m. oznaczona nie przyszła do skutku, a to z powodu przybyłego z Paryża rozkazu. Zapewniaia, iż pierwszy Konsul naganiał to urządzenie, i że aż do pokoju żadna w czterech Departamentach nie nastąpi odmiana.

z Berny dnia 10. Lipca.

Dwaj officerowie który dozwolili niećzki Ob. Loharpe zostali aresztowani i do Rady woienney sławieni. Kommissya Wykonawcza rozkazała aresztować Ob. Schonweitz oskarżonego o występłą korespondencyą z mieszkańcami Hochflätten (Dystrykt kantonu Bernskiego do 30 wliow złożony) którzy wzbraniaia się placić podatku nazwanego premees. Ci mieszkańcy podawali w tyme miejsce notę do sprawującego interessa Rzpłtey Francuzkiej w niebytności ministra, lecz gdy ten odpowiedział, iż się do wewnetrznych urzędów mieszzać nie moza, Deputacya udała się do Wielkiej Rady z proźbą napisaną w mocnych i prawie groźących wyrazach. Z tego powodu powstaly w izbie spory. Jeden z członkow oddalił się powiedziawszy następuiające słowa: Tyle przez wasze sprawicie niezgody, iż Rzpłta rozerwaną zostanie. W samey rzeczy wiele osob mniema, iż zamiar pewney partyi

ieśl żadać polączenia Helwecyi z Francyą, i mowia, iż kuryer do pierwszego Konsula wysłany, a który dziś powrocil, przywiol z sobą nader wielkiej wagi depesze sciągajace się do rozstrzygnięcia losu naszey Rzpłtey.

Dnia 12. Lipca.— Mowia, iż Dystrykt Hochflätten zezwolił nakoniec na zapłacenie podatku.

Minister Francuzki Reinhard powrocil do Berny.

W liście datowanym z Verrières Xieftwie Neufchatel do Ciala prawodawczego pisanym, Loharpe protestuie się przeciwko rozpoczętemu przeciw sobie procesowi, i żada byż sądzonym przez Trybunał kantonu Lemńskiego. Cialo Prawodawcze odesłalo iego żądanie do władzy wykonawczej.

Od granic Szwajcaryi dnia 13. Lipca.

Od kilku dni widać poruszenie wojsk od strony Rheintal. Zapewniaia, iż Francuzi przypuszczaią dziś atak na wielu punktach, i że zamysłaią przymusić Austryakow do ustąpienia z Worallbergu i kraiu Gryzonow.

Od brzegow Isery dnia 10. Lipca.

Od dnia 1. t. m. codzieńnie spodziewalivszy się widzieć w naszych stronach spotkanie się obydwuch Armiiow, lecz te przefalaly na wzajemnym tylko uwazaniu swoich obrotow. Tym czasem byltre potuzszenia Armij Francuzkiej na prawym skrzydle, dawały do poznania iż ta Armia usilowala przynajmniej dwoma dniami wyprzedzić Austryakow w dwoim zamiarze opanowania brzegow Duttiau przy uysciu Inn ażeby zabrać magazyny, i przecięcia drogi posłłkom idącym z Austryi ku okolicom Braunau, lecz G. Kray poznaawszy myśl nieprzyziaciela, wysłał swoje sily do uyscia Inn, a na prawym tey rzeki brzegu osadził dostateczne korpusy dla zapewnienia sobie komunikacyi z kraiami Austryackimi; lecz to nagle poruszenie przymusiło G. Kray do oddalenia się od Arcy-Xcia Ferdynanda dowodzacego tylną strażą, i cofajacego się zwolna, dla stkania się ile możności z korpusami Generalow Nauendorf i Klenau. W czasie tego momentalnego rozdzielenia, Arcy-Xze atakowany był w Landshut przez trzy razy liczniejszy korpus Francuzow, i pomimo mocnego swego stanowiska i cudow waleczności swoich żołnierzy, widzial się przymuszonym do ustąpienia się która go już opasywala, i do opuszczenia części swey artylleryi ażeby przyspieszyć swoje cofanie. Długi i uporczywy przez Arcy-Xcia czyniony odpor, oraz iego biegłość w tak trudney okazana okoliczności, była wielką korzyścią dla dalszych operacyow Armij. Wiemy już z pewnością o przybyciu znacznych posłłkow tak do okolic Inn, iako i w kraj Salzburški, i że komunikacye Armiiow G. Kray i Xcia de Reufs są teraz tak gruntownie zapewnione, iż trudno będzie Francuzom przelamać ie, i przedrzeć się do Tyrolu i do wyższej Austryi.

Od brzegow Menu dnia 11. Lipca.

List ze strony Francuzkiej do Miasta Frankfurthu wydany, był w następuiających wyrazach:
G. L. Brunneau St Suzanne kommandant armij korpusu w niższym Renie, rozkazanie Generalow Lacroix aby się udał do Frankfurthu i żadał od tamteyszego Magistratu sumę 800. tylicy liwrow iako nadgodzenie za okazane względy wojskom Mogunckim, którym pozwolono przez to miało cofnąć się. Summa powyższa ma być w przeciągu 6ciu godzin wyliczona, to iest 400. tylicy w gotowiznie, a 400. tylicy w suknach, płonach, skurach, trzewiakach i ofowiu. W przeciągu tegoż samego terminu Miasto Frankfurt ma także przysłać dwa pontony. Ta kontrybucya ma być z wszelką surowością do skutku przywieziona. — W główney kwaterze pod murami Frankfurthu dnia 18. Messidor (7. Lipca) roku sgo iedney i nierozdzielney Rzpłtey.

z Strazburga dnia 12. Lipca.

Na płaszczyźnie między Courternon i Arc-sur-Tille wykutivszy został oboz dla nowej odwodowey Armij, któ-

na wkrótce składać się będzie z 45 tysięcy ludzi. Bruno mianowany jest przez pierwszego Konsula Generałem kommanderującym tą armią, Dumas szefem wyższego sztabu, Andreossi kommandantem Artylleryi; Lambert generalnym kommissarzem wojennym.

Dnia 5. Gwardya Konsularna z Włoch powracała przechodząc przez Dijon.

z Augsburga dnia 12. Lipca.

Francuzi zajęli miasto Landskut; Arcy-Xze Ferdynand przed mołtem na Iserze postawił kilka batalionów dla jego obrony. Francuzi uderzyli na nie z przodu i z boku, zabrali je w części do niewoli w części rozproszyli, a reszta cofnęła się do miasta. Idąca za niemi kawalerja nieprzyjacielka, wiednymże czalio weszła do Landskut, gdzie na ulicach stoczona była bitwa.— Mowią, iż wczoraj, zaszła nader zwawa potyczka pomiędzy Geissenfeld i Ratzboną.

Wczoraj i ostatniej nocy przybyło 21 wozów z ranienymi Francuzami a 4 z Austryakami. Dział przyprowadzono tu około 300 Austryaków i nieco Basawczyków zajętych około Ingolstadt. Codziennie widzimy tu przychodzące wozy z zabranami sprzętami z arsenału w Monachium. Te sprzęty odsyłane są do granic Francuzkich.

List z Monachium pod d. 11 zawiera w sobie: Dnia wczorajszego G. Moreau odebrał urzędową wiadomość, iż Cesarz potwierdził zawarte w Włoszech armistycjum. W 6 lub 8 dniach takież same zawarte będzie w Niemczech, i już o tym wątpić nie można. Po tej konwencji Austryacy cofną się za Inn a Francuzi za Iser. Zapewniają, iż Francuzi odbiorą jaką twierdzę, która im służyć będzie za za kład aż do pokoju.

z Ratzbony dnia 14. Lipca.

Dnia wczorajszego stoczona była mocna utarczka pomiędzy forpocztami od strony Postvaal. Za pomocą przybyłych czerwono-plaszczowych nieprzyjacieli zostali odparty. Dnia Francuzi odpędzili czerwono-plaszczowych Natchymiał G. Klenau pomknął się z dywizją huzarów i nieco armat ku Abach i w okolicy Postvaal, co się potem stało, nie wiemy.

Francuzi w okolicach Landskut stojący posuneli się także ku Dunajowi. Wczoraj 400 ludzi weszło do Neufaren powyżej Kirchberga.— Donoszą z Straubingi, iż część korpusu G. Klenau, która była poszła ku Au i Iser, powróciła do Straubingi dalsze jej przeznaczenie nie jest wiadome.

O 4. godzinie wieczorem. — Niebezpieczeństwo stało się coraz większym dla tego miasta. Pomykająca się nader liczna kolumna francuzka już się tylko ztąd o półtory mili z nayduie. Przeprowadzają tu co moment rannych żołnierzy. Woyłka Austryackie dała jak nayłilniejszy odpor, lecz nieprzyjaciel nadto jest liczniejszy ażeby się nie lękać przybycia jego do tego miasta.

z Hamburga dnia 15. Lipca.

Krol Szwedzki na dniu 14 t. m. znajdował się w Lubeku.

Lord Holland przybył z Anglij do miasta naszego. G. Kray miał olkarzyć przed rządem G. Starray i innego w Tyrolu kommandę mającego Generała o niepożyczeństwo jego rozkazom, żądając albo swego albo ich odwołania.

Bonaparte odpowiedział Mogunczkom nlegającym o przyłączenie do Francyi., Będę umiał iako Konsul dożrymacz słowa, które dałem iako Generał.

z Bayreuth dnia 19. Lipca.

Osnowa Konwencji pomiędzy Generałami kommen-

derującymi Armiami Francuzką i Cesarzką w Niemczech zawartej przez Victora Lakorrie Generała brgady w Armij Reńskię i G. M. Hrabiego de Dietrichstein.

Art. I. Orez spocznie i wlszytkie kroki nieprzyjaciellie zosiąną zawieszono pomiędzy armją Cesarza i mić tudziez woyłkami jego sprzymierzeńców w Rzeszy Niemieckiej, w Niemczech, Szwaycaryi, Tyrolu i Gryzonach z jedney, a Armją Rzpłtey Francuzkiej z drugiej strony w tychże krajach. Rozpoczęcie krokow nieprzyjaciellkich ma być zapowiedziane wprzod na dni 12. od momentu w którym ta wiadomość przydzie do główney kwatery obustronney.

Art. II. Armia Francuzka zajmie kraie, które są za następującą linią demarkacyjną. Od prawego brzegu Renu pod Balzers linia ta rozciąga się obok kraiu Gryzonow aż do źródła rzeki Iller, której cała zaymuie dolinę, potem idzie wzdłuż wzgórkow Arberg aż do źródła rzeki Lech, a na lewym tej brzegu aż do Reuti nie zaymując prawego brzegu tylko tam, gdzie droga z jednego brzegu do drugiego przechodzi. Armia zaś Austryacka pozostanie w poslellych dolin na prawym brzegu leżących. Przy Reuti ciągnie się w około linia demarkacyjna, idzie pod Breitenwang przez Seebach a na pułnocnym brzegu jeziora, z którego Seebach wypływa w stronę lewą nad Leutale aż do źródła Ammer. Po tym zwraca się znowu nazad na granice Hrabstwa Werdenfels. Przy tych ciągnie się dalej aż do Loisach, a po tym na lewym brzegu Loisach aż do Kocherser. Tędy posuwa się aż do Waldensee przez jezioro, na pułnocnym brzegu Jachenau aż do wpłynienia jej do Isery. Ztamąd zwraca się nad Weisach aż do Reiten przechodzi około jeziora Tegern, potem pod Gemund przez Mangold, a na lewym brzegu Mangold do Falley, ztamąd przez Oberlans, Münsdor, Grentz, Glan, Zinnenberg, Ofterndorf, Mosach, Alsfing, Telzfing, Ekkhof, Gröng, Ochfing, Ebersberg, Matzkirch, Hohenlinden, Gronau, Wetting, Tettingen i Heitberg do Isen, Pelfing, Pimpelbach i nad rzeką Isen aż do Fürtern potem do Leudorf i do źródła Vils. Na lewym brzegu Vils aż do Vilsbiburg, gdzie przechodzi przez tę rzekę i zwraca się ku Binabiburg. Po tym ciągnie się nad Bina aż do Dürrenreich, idzie przez Seemmanshausen aż do źródel Kolbach, a na lewym brzegu tej rzeki aż do jej przystąpienia się z Vils, dalej na lewym brzegu Vils aż do jej uycia w Dunay. Na prawym brzegu Dunaju idzie aż do Kehlheim potem na lewy jej stronie, tudziez na prawym brzegu Altmühl witecz aż do Pappenheim. Ztamąd zwraca się ku Weissenburg i idzie lewym brzegiem Reignitz aż do uycia tej rzeki do Monu, na którego lewym brzegu idzie aż do połączenia się Menu z Renem. — Na lewym brzegu Menu między Duffeldorfem i Moguncyą linia demarkacyjna nie może bliżej przysuwać się iak nad Niddą ku Moguncyi. W przypadku jeżeli tamże Francuzi obroty iakowe przedsięwzięli, tedy zachowają też same pozycye, iakie dziś na dniu 15. Lipca 1800. zaymują, i to za linią demarkacyjną poczytany być będzie.

Art. III. Armia Cesarzka zaymie wyższe i niższe Engadin, to jest część kraiu Gryzonow, którego jeziora wpływają do Inn, i Marienthal, którego wody do Eisech uchodzą. Linia demarkacyjna armij Francuzkiej ciągnie się od Balzers (pomiędzy Feldkirch, i Maxensfeld nad Renem w Xltwie Lichtenstein) przez Koir, Tuffis, Splügen i przez Chiavenna aż do jeziora Comer zaymując także Luzienberg. Territorium Gryzonow leżą a pomiędzy tą linią i Engadin, będzie od wszelkich woyłk opuszczone, i zosiłanie pomiędzy obu armiami neutralnym. W fornie rządu kraju tego, zadua odmiana nie zaydzie.

Art. IV. Leżące w obrębie tej linii demarkacyjney

twierdze, które są jeszcze przez wojska Cesarstwa zajęte mają z każdego względu pozostać w teraźniejszym stanie, który przez wysłanych officerów od obu Generałów kommanderujących przejrany i oznaczony być ma. Szrodky do ich obrony nie mają być powiększone, i nie mogą wfrzymywać ani wolnej żeglugi na rzekach, ani komunikacyi, która przez ich wojenny okręg przechodzi. Okręg ten jest oznaczony w obwodzie dwóch tysięcy sążni w okolo fortecy. Co to dni tylko mogą się w żywność opatrzyć i zawsze tylko w miarę oznaczoney konsumpcyi. Nie mogą tych żywności z krajow przez armią Francuzką zajętych ściągac, a za to też dowozowi z łitrony armij żadna przeszkoda kładzona nie będzie.

Art. V. Generał kommanderujący armią Cesarstką może posłać do każdego z tych twierdz officera, dla dania mu instrukcyow stosownych do poprzedniczego artykułu.

Art. VI. Na rzekach, które obiedwie armie od siebie przedzielaia, tam tylko mosty założone być mają, gdzie linia demarkacyjna przez nie przechodzi, i to jeszcze za tąż linią. Chybaby wczasie albo dla pożytku obu armiow, albo dla handlu inne iakie urządzenia nastąpiły, względem których Generałowie kommanderujący umowią się.

Art. VII. Tam gdzie armie przez żeglowne rzeki od siebie są przedzielone, żegluga tak dla armiow iak dla krajow od żadney z obu armiow nie będzie tamowana, tam nawet, gdzie gościniec graniczną linią stanowi, tenże zostanie zupełnie wolnym dla obu armiow przez cały ciąg zawieszania broni.

Art. VIII. Część Rzeszy Niemieckiej i krajow Cesarza Jmci która za linią demarkacyjną armij *Francuzkiej* leży, jest poruczona szczególny opiece na rzetelnosci wspartej. Własność i teraźniejsza forma rządu wszędzie święcie zachowane będą i nikt za przyślugi armij Cesarstkiej czynione, tudzież za opinie polityczne, lub czynne należenie do wojny napaftowanym nie będzie.

Art. IX. Ta konwencya zostanie ile możności najszybciej kommandantom wojsk zaślana, w celu aby nie tylko kroki nieprzyjacielckie natychmiast usiły, ale też wykonanie iey iak najszybciej zaczęło się. Officerowie od sztabow głównych mają mianowicie zlecenie do oznaczenia zaraz na miejscu liniow granicznych, gdyby w niektórych punktach to oznaczenie iakowey wątpliwości podlegało.

Art. X. Między forpocztami armiow żadna komunikacya nie ma być dozwolona.

W podwojney kopij w *Parsdorff* dnia 15 Lipca 1800. Przyjęto i podpisano. *Generał Brygady Lahorie.*
Generał Major Hr. Dietrichstein.

Mowią, iż negocyacye pokoju w *Ratyzbonie* odprawiać się mają.

z Ratyzbony dnia 17. Lipca.

Namocy zawartego zawieszania broni miało nasze zostają także przez *Francuzow* zajęte. Ogodzinie 8 przybył *Major Francuzki* z jedną małą eskortą kawaleryi, i oświadczył zaraz *Magistratowi*, iż chce się z nim umowie względem zajęcia miasta i kwaterunku. Umowa ta nastąpiła, poczym w nocy o godzinie 11. wkroczył do miasta mocniejszy oddział kawaleryi nieprzyjacielckiej i został tamże rozkwatrowany. *Dni Austriacy* wychodzą z miasta naszego. W południe oczekujemy na piechotę *Francuzką* rownie iak na *G. Grenier*.

Dnia 18. Lipca. — Dziś w południe weszło tu w ilości 600. *Francuzow* z muzyką pod dowództwem *G. Grenier*.

z Liworno dnia 27. Czerwca.

W stanowisku tutejszym znajdzie się cała flotta *Angielska*, która trzymała w oblężeniu *Genuę*. Ta flotta składa się z następujących okrętow: *Admiralcki Minotaurus* od 74 armat i 600 ludzi; *Tenzen* od 74 i 590 ludzi; *Alexander* 74 i 590. *Strattan* od 64 i 500 ludzi; *Fregaty Pal-*

las, Romulus, Merkurs, Dorota, Brygantyna Mondovi, i Szalupa Entreprenez, na tych okrętach znajdowali się także jeńcy *Austriacy* w liczbie 1500, którzy byli w *Genui* i *Antibes*, i mają z tąż udacę się na swoje przeznaczenie.

z Florencyi dnia 28. Czerwca.

Dnia 19 *Papież* wyleciał z *Pesaro do Rzymu*, gdzie na d. 2 lub 3. *Sierpnia* wiażd swoj ma odprawić.

Wyszedł tu edykt *W. Xcia* w *Wiedniu* pod d. 19. wydany uftanawiający nowy rząd we *Florencyi*, złożony z *G. Sommariva*, z senatora *Bartolini Bandello* i senatorow *Covoni* i *Antinori*. *P. Bartolini Bardello* będzie sprawować interella zagraniczne.

Mowią, iż *G. Melas* leży chory z kontuzyi odebraney pod *Marengo*. W bitwie tej gdy widział pierzchającą armią swoją, i postrzegł się być opuszczonym wśród 10. tysięcy zabitych i rannych *Austriakow* i *Francuzow*, postąpił trebacza do *Bonapartego* z listem następującym „Dla Boga, zrob niech rzeź uftanie, zezwalam na wszystko. Do swoich zaś miał powiedzieć „Jak pokoy stanie, muszę tego człowieka (*Bonapartego*) poznać, on jest pierwszym co mi w otwartym polu pobli.

Nowym orderem *S. Ferdynanda Krol Neapolitański* zaszczycił *Imperatora Rossyjskiego* i *W. Xcia Alexandra*, admirała *Nelsona*, *Xcia Suwarowa*, *G. Actona*, *Kardynała Ruffo* etc.

Krol Sardyński z małżonką swoją odprawia teraz podróż do *Loretu*.

z Rzymu dnia 28. Czerwca.

Kommandant tutejszy *Don Diego Naselli* rozkazał ogłosić następującą odezwę: *Rzymianie*, nadszedł ten moment upragniony przez mego wspaniałego Monarchę *Ferdynanda IV. Krola Obojga Syceylii*; moment w którym *J. K. Mśc* posadzi *Oyca S.* na Tron, powracając mu podług swego nieomylnego słowa jego *Stolicę* i jego *Prowincye*, które mejtwo wojsk *Krolowskich* umiało wydrzeć z rąk przywłaszczycielow. Podług rozkazow *J. K. Mci* oddałem już całkiem polityczną władzę waszemu Monarsze *Piusowi VII.* złożywszy ją w ręce trzech *Kardynałow Legatow* a fatere, tym końcem przez *J. S.* deputowanych, a fosiownie do rozkazow *J. K. Mci* utrzymuję najwyższą kommandę wojsk nietylko dla bronienia was od wszelkiej zewnetrzney napaści, ale też dla zachowania tej *Stolicy* i tego kraju w tym samym sposobie w jakim były do dziś dnia wspierane, ażeby *Oycie S.* był strzeżony i szanowany, sprawiedliwość zachowaną, a lud w spokoynosci utrzymwany.

z Medyolanu dnia 30 Czerwca.

Ostatnia kolumna armij *Austriackiej* przechodziła dnia 25 przez *Stradella* do swoich stanowisk nad *Nincio*. Mowią, iż się w niej znajdowało 30 do 35 tysięcy ludzi. Nie rachują się w to wojska które się znajdowały w *Genui*, a z których jedne udały się ku *Toskanij* drugie morzem do *Liworny*. Większa część wojsk *Francuzkich* rozłożyła się wzdłuż rzeki *Oglio*.

Dnia 5. Lipca. — Rząd *Rzpłtey Liguryjskiej* postanowiony jest tymczasowo na wzor *Cisalpinijskiego*. W *Liguryi* będzie także komisya Rządowa i Konsulta. *Radzca Stanu Dejean* ma w *Genui* urząd nadzwyczajnego ministra *Rzpłtey Francuzkiej*.

Komisya Rządowa w *Medyolanie* uchwaliła dnia 24. Czerwca, iż na najludniejszej okolicy miasta wystawiona będzie kolumna z granitu; na jedney iey łronie wyrzta będzie *Mowa* miana przez *Bonapartego* do *Cisalpiniow* dnia 22. *Brumaire* roku 6go (12. Listopada 1797) w której przyrzekł utrzymać ich niespodległość; na drugiej opisanie bitwy pod *Marengo* i Konwencyi między dwoma Armiami zawartey.